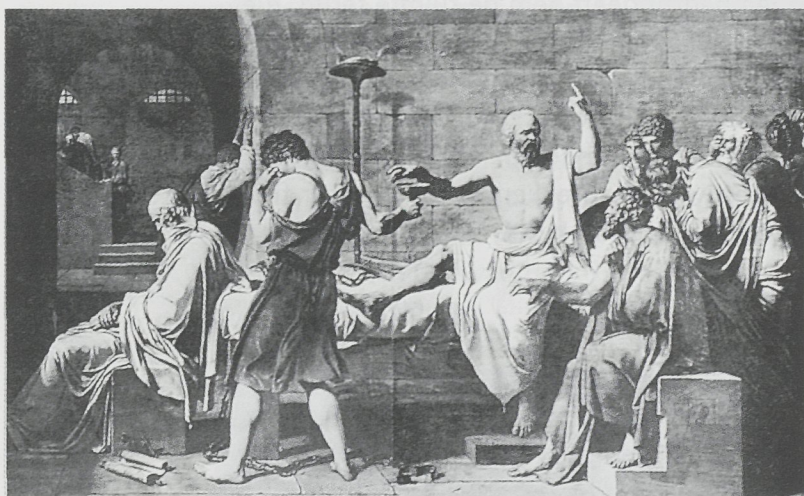

prestaties stimuleren?' Het was in deze fase van zijn studie dat Boers besloot om zich niet vrijblijvend met de relatie tussen filosofie en bedrijf bezig te houden. Hij wilde na zijn studie filosofische methoden in het bedrijfsleven toepassen, filosofie als het ware toetsen aan de praktijk. Hij kreeg daartoe de kans toen hij voor zijn vervangende dienstplicht terecht kwam bij de Internationale School voor Wijsbegeerte te Leusden. Hier moest hij filosofische vraagstukken toegankelijk maken voor een breed publiek. In deze periode verwierf hij ook freelance-opdrachten bij Philips, het bedrijf waar zijn vader werkte als opleidingsmanager. In 1989 kreeg hij van de elektronikagigant een aanbod om als managementtrainer en opleider in dienst te treden.

Let's make things better

Erik Boers kwam bij Philips vlak voordat 'Orkaan Gilbert' door de fabriekshallen zou stormen. 'Jan Timmer heeft wel veel overhoop gehaald, maar het bedrijf heeft in feite altijd behoefte aan bijscholing en training van het kader gehad.' Boers legt uit waarom. 'In het bedrijf was het de cultuur dat goede vak-

lieden tot leider van een werkteam werden gemaakt, zonder dat er werd gelet op leiderschapskwaliteiten. De sprong van vakman naar manager was voor velen een moeilijke. Er werden vragen gesteld als 'Kan ik eigenlijk

wel leidinggeven?' en 'Wat is een goede organisatie?' Volgens Boers lag het voor de hand om bij dit soort vragen een filosoof in te schakelen. Hier lagen praktische vragen vlak naast vragen naar de zingeving. Hij gaf aan de nieuwbakken teamleiders en afdelingshoofden trainingen in samenwerken, leidinggeven, vergadertechnieken en projectmanagement. 'Ik maakte de cursisten bewust van hun denken en doen, en leerde ze om denken en doen in overeenstemming met elkaar te brengen.'

Intellectuele pret

Als trainer viel Erik Boers een aantal zaken op. 'Managers gaan niet kritisch om met filosofische vraagstukken. De bekende goeroes wordt om raad gevraagd maar hun antwoorden worden vervolgens klakkeloos nagepraat. Er wordt niet doorgevraagd naar de kern van de problematiek.' Boers scherpt zijn constatering aan: 'Veel academici die na hun studie in het bedrijfsleven terecht komen, houden op met nadenken en laten zich leiden door regels en modellen. Er is weinig overgebleven van de intellectuele pret die een manager als student op de universiteit heeft gehad.' Regels en richtlijnen worden gebruikt als een excuus om zelf niet meer te hoeven nadenken. Volgens hem is er wel een verandering te bespeuren. 'Mensen hebben zo langzamerhand genoeg van voorgeschreven checklists waaraan ze zich moeten houden. Ze willen zelf nadenken. Maar waar kun je terecht met je gedachten, behalve bij je beste vriend?' Bij al deze constateringیں steekt Boers de hand ook in eigen boezem en verwijt filosofen dat zij zich niets gelegen laten liggen aan de prangende vragen uit het bedrijfsleven. Hij ziet juist uitgelezen kansen voor filosofen en is ervan overtuigd dat de markt zit te springen om mensen met een filosofisch of historisch besef. 'Het bedrijfsleven schreeuwt om mensen die kunnen nadenken en de grote lijn kunnen vasthouden.'